

[Jimmy Stahr]

Jeg mener selvfølgelig, at de, der løber, jogger, cykler osv., klarer sig udmærket. Men det er igen slående, at man tilsyneladende i de borgerlige partier har en tyrkertro på, at der ikke kan ske noget uden for de fire organisationer. Jeg synes egentlig, det er morsomt, når man tænker på de politiske partiers holdning i det store og hele, at man netop hos de borgerlige fuldstændig har låst sig fast på, at alt, hvad der sker i dette land af nytænkning, skal ske inden for de fire organisationer.

Jeg vil sige endnu en gang for at bekræfte hr. Helge Sander, så hans humør ikke bliver helt ødelagt, at jeg også tror, at 95 pct. af det, der sker, foregår inden for organisationerne – måske 96 pct., måske kun 94, jeg ved det ikke rigtig – men der foregår altså en lille smule udenfor; der er f.eks. nogle boligforeninger eller ungdomsklubber, der tager nogle nye initiativer, og som man måske kunne give en lille hjælp.

Det er bare latterligt, at vi skal stå her og diskutere et beløb, som overhovedet ikke står i noget rimeligt forhold til de milliarder af kroner, vi kaster ud til den organiserede idræt, og jeg forstår ikke – nu forsøger Venstre at snakke udenom – at der ikke sker noget på dette punkt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg tror, vi er nogle stykker, der ikke føler, det er latterligt at spørge hr. Jimmy Stahr som repræsentant for det største parti, om man mener noget med det, når man ved flere lejligheder siger, at der skal laves om på fordelingsnøglen, således at den uorganiserede idræt kommer ind i fordelingen af de penge, som vi jo meget snart skal til at tale om qua det lottoforslag, ministeren var inde på. Det er ikke uinteressant for os at vide, om Socialdemokratiet virkelig mener, der skal så stor en ændring til, og det er derfor, jeg taler om, at debatten i dag måske ikke fører de helt store ting med sig, men det er i hvert fald ganske interessant at få at vide, hvor mange der ønsker, at vi skal have en fordelingsnøgle, der i hvert fald i princippet svarer til den hidtidige, når vi meget snart skal til at tale om lotto og de penge, der kommer som følge deraf.

Til slut lige endnu et spørgsmål til hr. Jimmy Stahr, idet jeg går ud fra, vi får svar på det – det tror jeg der er andre end Venstre der er interesserede i: Hvordan skal disse penge fordeles? Jeg har nævnt det tidligere. Skal man have 2 kr.,

hvis man løber en tur i skoven? Eller hvordan vil man af med de store midler, som der er blevet peget på ved flere lejligheder? Jeg har ikke forstået det endnu, og jeg forstår heller ikke SF's forslag, men nu får hr. Stillingen mulighed for at supplere hr. Jimmy Stahr, således at vi kan få en forklaring på det i dag og kan forberede os til den næste idrætsdebat, for tilsyneladende er det noget, der skal fortsætte.

Marianne Jelved (RV):

Vi i Det Radikale Venstre anerkender de gode intentioner i SF's populære pluk af forslag fra Breddeidrætsudvalgets betænkning, men vi har også lagt tallene sammen og fået det til ca. 110 mio. kr. plus x kroner, fordi der ikke er sat beløb på det hele. Det kan vi, fordi vi har stemt for finanslovsforslaget i år, selvfølgelig ikke medvirke til i det omfang, SF gerne så det, i hvert fald ikke i 1988.

Vi har i Det Radikale Venstre i et stykke tid diskuteret problemer i forbindelse med de administrative byrder for foreningerne og lederens betrængte situation, og vi er glade for de initiativer, der er taget af kultur- og kommunikationsministeren, og som vi med flere har hørt om i dag.

Vi kan læse rundt omkring, at der i 1986 blev brugt 2,1 mia. kr. i direkte tilskud til idrætten. Statsafgiftens nedsættelse betød ekstra 40 mio. kr., og hvis lottoforslaget bliver vedtaget, giver det endnu ekstra ca. 60 mio. kr.; det er jo mange penge. På finansloven for 1988 blev der afsat 5 mio. kr. til idrætten, og det er jo meget lidt i forhold til det, Breddeidrætsudvalget gerne så, og som koster omkring 300 mio. kr. Det erkender vi.

Ud over de penge, jeg har nævnt her, er der jo nogle skjulte penge i form af sponserpenge eller reklamepenge, hvoraf noget i hvert fald skattefinansieres. Jeg vil gerne pege på tre forhold.

For det første kan vi jo godt give penge ud til populære forslag som SF's, men spørgsmålet er, om de penge, der allerede er i de to økonomiske kredsløb, bliver anvendt bedst muligt, set med idrætsudøvernes øjne. Når væksten i antallet af idrætsudøvere siden begyndelsen af 1970'erne er steget dobbelt så, meget blandt dem, der ikke er organiserede, som blandt de organiserede, samtidig med at idrætsbegrebet er blevet udvidet og langt mere sammensat, må